

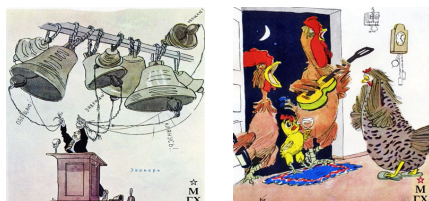
Т. І. Березюк

Каневський Амінадав Мойсейович

КАНЕВСЬКИЙ Амінадав Мойсейович (17(29). 03. 1898, м. Єлисаветград, нині Кіровоград – 14. 06. 1976, Москва) – графік. Народний художник СРСР (1973). Дійсний член АМ СРСР (1973). Державні нагороди. Член Асоц. художників рев. Росії (1924–30). Закін. Вищий худож.-тех. інститут у Москві (1930; викл. Д. Моор, В. Фаворський). Співпрацював із моск. ж. «Безбожник у станка» (від 1924), «Пионер» і «Даешь» (від кін. 1920-х рр.), «Крокодил» (1936–76), г. «Комсомольская правда». Учасник всесоюз. худож. виставок від 1932. Створив 1937 образ Мурзилки – персонажа рад. дит. літ-ри. Для ілюстрацій, станк. малюнків, карикатур, сатир. плакатів, друж. шаржів К. характерні несподіваність рішень, гумор, гострий гротеск, комічна гіперболізація ситуацій та образів, типізація, шаржування. Ілюстрував книги для дітей, твори класиків. Автор статей, присвяч. мистецтву графіки. Окремі роботи зберігаються в ДТГ і Держ. літ. музеї у Москві, ДРМ у С.-Петербурзі.

Фотоілюстрації

Основні твори

акварелі – «Нафтолавка» (1920-і рр.), «Чоботар і двірник» (1924), «За столом», «Молодий тато», «Мати», «За читанням», «Руда», «Дві дівчинки» (усі – 1930-і рр.), «Перед дощем» (1937), «Тимчасовий уряд», «Столипінська реформа» (обидві – 1940), «Дзвонар» (1956), «Синок повернувся з півнями» (1964); рисунки – «Молодий художник», «Художниця А. Варнавицька», «Невідомий у кріслі» (усі – 1920-і рр.), «Підліток із Маслівки» (1930-і рр.), «У повітових кучугурах» (1932); іл. до кн. – «Повести» (1936), «Иван Федорович Шпонька и его тетушка», «Миргород» (обидві – 1952) М. Гоголя, «Дядя Степа» (1936), «Басни» (1946, співавт.), «Облака» (1964), «Вчера, сегодня, завтра» (1973) С. Михалкова, «За рубежом» (1938) і «Сказки» (1939) М. Салтикова-Щедріна, «Так и не так» (1940), «Чудо-дерево» (1943), «Мойдодыр» (1950), «Тараканище» (1953) К. Чуковського, «Золотой ключик, или Приключения Буратино» О. Толстого (1942–43; 1950), «Дедушкина внучка» (1954), «Леночка с букетом» (1968) А. Барто, «Кошкин дом» (1955), «Вот какой рассеянный» (1956; 1959), «Ваксаклякса» (1960) С. Маршака, «Сатира» В. Маяковського (1964; 1967), зб. «Из произведений украинских писателей конца 19 – начала 20 века “Сатира и юмор”» (1966), «Витя Малеев в школе и дома» (1970), «Веселая семейка» (1973) М. Носова (усі – Москва).

Рекомендована література

1. Халаминский Ю. Я. Каневский. 1961;
2. Иоффе М. А. М. Каневский // Иоффе М. Десять очерков о художниках-сатириках. 1971;
3. А. М. Каневский: [Альбом]. 1974 (усі – Москва).

Бібліографічний опис:

Каневський Амінадав Мойсейович / Т. І. Березюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9287>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).